

בניין ההקליין

עלון קיבוץ עין דומפרץ 92 שנה להיווסד הקיבוץ

זה רק עד סוף המונדיאל, אמא, מבטיח!

אוירת מונדיאל

הערב (9.12): ארוחת ערב בחדר האוכל והקרנת משחק המונדיאל על מסך גדול. בנוסף לארוחת הערב יוגשו פיצוחים ובירות. נתראה!

עלון מס 6 (3331)

ט"ו כסלו תשפ"ג, 9 דצמבר 2022

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

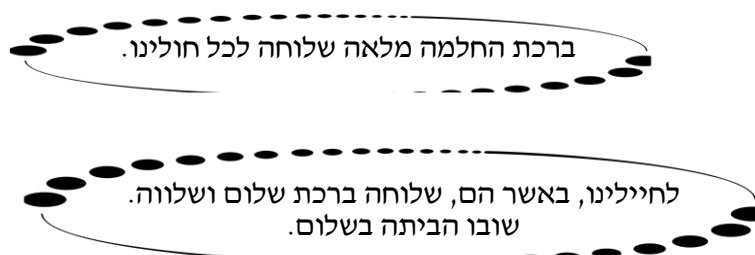
שלום למקבלי העלון,

זהו, חזרתי לפעילות מלאה בעלון לאחר הנפילה שלי ברכיבת אופני שטח, עם קבוצת הרוכבים הנפלאה שלנו. זאת הייתה הנפילה המי יודע כמה. את כולן צלחתי, אבל זו האחרונה הכריעה אותי, וכתוצאה מפגיעה זו אני מוצא את עצמי פורש סופית מהספורט שכל כך אהבתי. אבל אם מי מכם מטפח ספורט זה או רוצה להתחיל בספורט זה – תחזקנה ידיכם ואל תוותרו, רק יותר תשומת לב ורכיבה שמתאימה לשטח. כאן גם מגיעה תודה **לדפי**, שגייסה כוחות להמשיך להוציא לאור את העלון בשגרה המקובלת.

עם חילופי השלטון אצלנו אנחנו חוטפים זפטות ממנהיגים משיחיים, שאחד מהם ברור לי שנשלח ע"י חומייני למרר את חיינו. אבי מעוז, שמקפיץ את כל מערכות החינוך ומביא לתגובות קשות מצד ראשי ערים, ראשי מועצות, גם באחת משיחות הקיבוץ האחרונות שלנו **תמיר** הקריא הצהרה של תמיכה בעמדת ראש המועצה שלנו. חבל שלא ניתן להביא את ההצהרה בפני כל הציבור בעין המפרץ.

ובעלון – שלוש שורות מידע משולחן הנהלת הקהילה; ממשאבי אנוש קבלו מידע על חילופי בעלי תפקידים, כולל מידע **מצוות איתור לבחירת יו"ר כלכלי**; עו"ד **רותם רוטמן** מעשירה אותנו (כולנו) בנושא **"צו הירושה"** ו"צו קיום צוואה", דברים שאבותינו לא נדרשו להם, אבל זו תוספת שחשובה לנו כקיבוץ המופרט המשתנה; **ענבל גזית** מספרת לדפי על עבודת הקודש שלה עם מטופלים שסובלים מהפרעות אכילה במסגרת הקליניקה שלה בעין המפרץ. כתבה מיוחדת ומרגשת. כרגע אנחנו לקראת סיום **המונדיאל** הענק שמתרחש בקטאר, ובעלון סקירה קצרה מעמיקה לחובבי המונדיאל, כפי שכתב פרשן הספורט הוותיק **אורי לוי**, ולצד זה אי אפשר שלא להתייחס להיסטוריה שעושה קבוצת **הכדורעף** שלנו והצלחתה בטריטוריה האירופאית. מבחינתי תם ולא נשלם. יש עוד הרבה כתבות שלא היה מקום פיזי לתאר אותן, אבל הן כולן לרשותכם.

שבת שלום,
מוכה

מה קורה - (לפי סדר העמודים)

3	משולחנות הנהלת קהילה ומש"א
4-5	דרוש מנהל מחלק חשמל ומרחבי האינטרנט
6-7	ארוחות שלא נאכלו
8	מפגש עורכי עלונים
9	עצומה
10-11	ירושלים של זהב
11	נר זיכרון
12-13	לזכרה של דליה כפרי
14-15	אני רק שאלה ואומנות מקומית
16-17	דפי ספורט
18	סיפור בלשי קטן
19	חוויית מהאורווה
20	דףתרבות

משולחן הנהלת קהילה

פרוטוקול הנהלת קהילה מספר 19/2022 מתאריך 28.11.2022 - ישיבה שלא מן הגניין

קבוץ עין המפרץ יעביר את גביית הארנונה למגורי החברים ישירות למ.א. מטה אשר מתחילת 2023. ניצן, עופר ותמיר יטפלו במהלך על מנת להתחיל בתשלומים בתחילת 2023 ויבצעו את המהלכים הדרושים עד סוף 2022.

רשם: תמיר

.....♡.....

משולחן מש"א/ גלית

שינויים בשבילים -

- **נעמי מעודד** סיימה לאחרונה את תפקידה כאחראית דיור זמני. לעת עתה ניצן לקחה על עצמה את התפקיד ואנו לא מחפשים לאיש אותו מחדש. אנו מודים לנעמי על התגייסותה לתפקיד המורכב ועל ההתמודדות עם האתגרים שבדרך. פניות בנושא הדיור הזמני יש להפנות לניצן.
- **זהר שמיר** ביקשה לסיים את תפקידה כמנהלת המשתלה. במקומה נבחרה לתפקיד **אילת פלור**, שהיא בעלת ידע רב בתחום ועבדה בעבר גם במשתלת עין המפרץ. לזהר-תודה רבה על 8 שנים מסורות שבהן השקעת את כל כולך במשתלה. לאילת, שיהיה הרבה בהצלחה בתפקיד ובמשימות שלפניך.
- **תיקון אופניים** - כידוע, עוזי שפיר סיים לאחרונה את תפקידו בתיקוני האופניים. עוזי ומשה ידלין חלשו על תחום תיקוני האופניים בעין המפרץ לאורך שנים. במקום עוזי, בקרוב יתחיל לבוא אלינו אחת לשבוע עמית דרום, בן יסעור, עם עגלה ניידת לתיקוני אופניים. משה ימשיך במקביל לנהל את רשימת התיקונים (התלויה בחדר האוכל) ולבצע תיקונים קלים כגון פנצ'רים ועוד. בעלון הבא נפרסם את המחירון של עמית ואת שאר הפרטים. תודה רבה לעוזי על שנים רבות של מסירות והתמדה, טיפול ודאגה לכל רוכבי האופניים בעין המפרץ.
- **חלוקת עיתונים** - וולי ביקש לסיים את תפקידו כמחלק עיתונים. החל מה-1.1.23 תחליף אותו דפי עציוני. תודה לוולי על כל השנים שהובלת את חלוקת העיתונים בכל מזג אוויר, ובהצלחה לדפי עם כניסתך לתפקיד בקרוב.

עדכון מצוות האיתור לבחירת יו"ר כלכלי -

צוות האיתור לבחירת היו"ר הכלכלי נפגש עד כה פעמיים. הצוות כולל את:

- ארנון רז, בעז עמיר - נציגי הנהלה כלכלית
- יוסי בן אשר, קארין בן אשר ואנונו - נציגי ועדת מינויים
- עמרי רותם - יועץ חיצוני. עמרי בן קיבוץ שמיר, בשנים האחרונות חברתו מלווה משפטית את עין המפרץ בפעילויות עסקיות שונות והוא בעל ראייה קיבוצית ועסקית רחבה.
- גלית זייד - מש"א.

בפגישותינו עברנו על הגדרת התפקיד ושוחחנו עם אורון ותמיר על הצרכים והציפיות של העסקים והקהילה בנוגע ליו"ר הכלכלי. כמו כן נעשה סינון ראשוני של קורות החיים שהגיעו לקראת זימונם לראיונות. בהמשך ייפגש הצוות עם המועמדים הרלוונטיים, בתקווה לגבש בהקדם המלצה להנהלה הכלכלית.

דרוש/ה מנהל/ת מחלק חשמל היסטורי ואחראי/ת אנרגיה מתחדשת

ייעוד:

- ניהול שוטף של מחלק החשמל ההיסטורי.
- קידום ופיתוח פרויקטים בתחום האנרגיה המתחדשת בקיבוץ.

תיאור התפקיד:

- ניהול ובקרה תקציבית של חברת החלוקה.
- אחריות על רשת החשמל על כל משמעותיה, לרבות: השקעות, אחזקה ועוד.
- ייזום, הקמה, הפעלה וניהול של פרויקטים בתחום האנרגיה המתחדשת.
- התעדכנות שוטפת בהתפתחויות בתחום, זיהוי וטיפול בסיכונים פוטנציאליים
- הצבת מטרות שנתיות וקביעת תוכנית עבודה שנתית בהתאם.
- מעקב אחר מכרזים, התקשרות עם קבלנים, ניהול מו"מ, מעקב ובקרה אחר עבודתם.
- מעקב ובקרה על תוצאות פרויקטים קיימים.

דרישות התפקיד:

- השכלה אקדמאית רלוונטית: הנדסאי חשמל, תואר בכלכלה או ניהול עסקים.
- נסיון ניהולי - ניהול פרויקטים או ניהול תחום הכולל תכנית עבודה וניהול תקציבי.
- היכרות עם תחום האנרגיה המתחדשת – יתרון.
- יכולת ניסוח בכתב.
- יכולת ייזום תהליכים.

ממשקים: יועצים טכניים, יועצים משפטיים, קבלנים, ספקים.

זמינות: מידית.

היקף המשרה: משרה מלאה.

כפיפות: מנהל עסקים.

לפרטים: אורון או גלית.

קורות חיים יש להעביר למייל masha@ein.co.il עד לתאריך 18.12.22

מרחבי האינטרנט

מישהי קמה והלכה באמצע המופע שלי/ נעם חורב

היה לי שבוע פסיכי - תשעה מופעים ברחבי הארץ, מכירות כרטיסים היסטוריות. אולמות מפוצצים עד אפס מקום. אנשים צוחקים. בוכים. מצטלמים, שרים את השירים שכתבתי. מגיעים עם הספרים שלי כדי שאחתום להם, מספרים לי עד כמה המילים נוגעות בהם, מתפוצצים מרגש. אבל מה אני הכי זוכר מכל זה? את ההיא שקמה והלכה.

ככה, באמצע הדיבור שלי, היא התרוממה פתאום, לקחה את התיק שלה, פילסה את דרכה בזהירות החוצה, ואז טרקה את הדלת, כשרק ההדים של נקישות העקבים האכזריות שלה מפלחים את אקוסטיקת האולם, ואת הלב שלי.

המשכתי את המופע כאילו כלום, אבל מבפנים רציתי למות. לא יכול להסביר לכם את ההרגשה הזאת, לעמוד על במה מול קהל ואז לקלוט שמישהי קמה והולכת, כאילו אומרת לך: "שמע, כפרה, אתה לא מעניין. הסיפור שלך לא נוגע בי. נכשלת. לא הצלחת להשאיר אותי פה. אה, וגם הבדיחות שלך לא כאלה מצחיקות. יאללה, ביוש."

כל הדרך הביתה שתקתי. בלילה, כצפוי, לא נרדמתי. חשבתי על טבע האדם המחורבן. איך אנחנו יכולים לאפות תבנית מלאה עוגיות מושלמות, אבל תמיד נזכור את זאת שנשרפה לנו (מטאפורות של פחמימות תמיד עוזרות לי). שאלתי את עצמי למה זה כל כך מפריע לי. מאיפה הצורך הזה שלנו (או רק שלי?) שכולם יאהבו אותנו. יתחברו אלינו, ייתנו לנו אישור שאנחנו טובים. למה אולם שלם של אנשים יכול לעמוד על הרגליים ולמחוא לי כפיים, אבל בסוף אקח אתי הביתה רק את המזרובה ההיא?

נרדמתי לפנות בוקר, אחרי שחתמתי עם עצמי על חוזה מאוד ברור: אתה לא נותן לזה יותר להרוג אותך. יהיו כאלה שיתחברו. יהיו כאלה שלא. הכי חשוב שתיתן את הכי טוב שלך לאותו רגע, בכל פעם מחדש. מעבר לזה אתה לא יכול לעשות כלום.

בבוקר חיכתה לי הודעה בפייסבוק - ההיא שקמה והלכה. "היי נועם (כתבה עם ו' בנוסף לכול!), הייתי במופע שלך. וואו! היה מרתק ומרגש! לצערי הרב הייתי חייבת ללכת באמצע כי הבייביסיטר לא הפסיקה להתקשר, לילד עלה החום. התבאסתי רצח! מבטיחה להזמין כרטיסים למופע הבא!!!"

קראתי שוב את ההודעה, וכבר באתי להיכנס בעצמי על כל הייסורים והסבל, אבל אז הבנתי שיש כאן שיעור חשוב: לפעמים אנחנו מאכילים את עצמנו סרטים על כלום. באמת. אנחנו לא רואים את התמונה המלאה וחורצים את גזר הדין באכזריות. די כבר עם ההרגל המאוס הזה לקפוץ למסקנות מיותרות. די לעשות השלכות. די להשלים בדמיון את פרטי הסיפור שחסרים לנו.

דבר שני, אי-אפשר תמיד לרצות את כולם. להתחבב על כולם. לספק את כולם. זאת עובדה מפוכחת ואכזרית. יהיו כאלה שיקומו ויצאו באמצע המופע. זהו. תחיה עם זה. דבר שלישי, די כבר עם מטאפורות של עוגיות. עכשיו בא לי מתוק. אוף.

שלח לעלון: אורן עציוני

מועדון יום ג' מזמין אתכם למופע:

על אנשים והזדמנויות

מופע שהוא מסע אופטימי על אתגרים, התמודדויות ואנשים טובים לאורך הדרך.

עם לאה קוטלר – קרייריסטית בלתי נלאית, מאמינה באנשים ובלעשות טוב, ונהנית לספר על כך סיפורים. ביום שלישי 13.12.22 בשעה 18:00.

כולם מוזמנים

ארוחות שלא נאכלו, תוככי הנפש ומה שביניהם/ דפי

ענבל גזית (אשתו של אבנר) מספרת על טיפול רגשי לסובלים מהפרעות אכילה במסגרת הקליניקה שפתחה בקיבוץ.

מהו הרקע המקצועי שלך? "אני בעלת תואר ראשון בפסיכולוגיה וחינוך ממכללת תל חי, ותואר שני בטיפול באומנויות מאוניברסיטת חיפה, כיום לומדת פסיכותרפיה. בסיום התואר השני עשיתי סטאז' בעמותת 'שחף' - עמותה למיגור הפרעות אכילה. לאחר הסטאז' המשכתי לעבוד עם אותו הצוות עוד שנתיים, וכיום אני מפעילה קליניקה טיפולית בהרמוניה, ומתמחה בהפרעות אכילה".

מי הגיע לטיפול באותה עמותה? "עמותת 'שחף', שלימים הפכה למרכז טיפולי המנוהל ע"י פרופ' מוריה גולן, מספקת מענה טיפולי למקרים קשים של אנורקסיה ובולימיה. המטופלות (בד"כ מדובר במטופלות, בתחום הזה המטופלים ממין זכר הם במיעוט) כבר היו אחרי אשפוזים וטיפולים כאלה ואחרים, והגיעו אלינו כמוצא אחרון. הן היו נערות ונשים במצב פיזי ונפשי ירוד מאוד, עד כדי סכנת חיים של ממש".

איזה טיפול סיפקה העמותה? "הטיפול נערך על ידי צוות רב מקצועי של דיאטניות, מטפלים רגשיים, מטפלים משפחתיים, פסיכיאטר וחונכות, והצוות היה תופר לכל אחת מהן חליפה טיפולית מתאימה. למשל - היו מטופלות שהגיעו מדי יום ואכלו יחד עם חונכת, ואח"כ עוד נשארו זמן מה במקום כדי לוודא שהן לא מקיאות. הטיפול היה מקיף מאוד וגם ממושך – תהליך הטיפול שם לוקח בין שנתיים לשלוש, ויש לא מעט שנושרות בדרך".

איך נראים החיים של מטופלת עם הפרעת אכילה? "כשנערה/אישה מפתחת הפרעת אכילה היא נכנסת לתהליך שדומה מאוד להתמכרות. כל עולמה סובב סביב ההפרעה, וכשהיא חווה מצבים שנתפסים בעיניה כהצלחות (בד"כ הימנעות מאכילה לפרק זמן מסוים) היא יכולה לחוש אופוריה. במצב כזה גם הסביבה של הנערה מתמקדת בהפרעה, אך למעשה, ההפרעה היא סימפטום לבעיה ולא הבעיה עצמה. הבעיה נעוצה במצוקה הקשה שבנפש. רבות מן הסובלות מהפרעת אכילה לוקות בקושי נפשי נוסף כמו חרדה ו/או דיכאון ו/או הפרעה טורדנית-כפייתית. הרבה מהמטופלות חוו פגיעה מינית – 85% מהנשים שנפגעו מינית מפתחות הפרעת אכילה. קושי נוסף וכאוב מאוד שחוות חלק מהמטופלות הוא אובדנות".

ספרי על עבודתך כמטפלת רגשית: "ראשית מתחילים בהיכרות ויצירת קשר. בלי קשר מטפל-מטופל לא מתרחש תהליך טיפולי. דרך ההיכרות עם המטפל/ת המטופלת לומדת להכיר טוב יותר את עצמה, ולהבין מהי המצוקה שהניעה אותה לכיוון הפרעת האכילה. חשוב להבין שההפרעה מהווה, למעשה, מענה לצורך מסוים, ובמהלך הטיפול אנו מנסות להבין לעומק מהו אותו צורך. לדוגמא, מטופלת שכל חייה הרגישה חוסר שליטה וחוסר וודאות, חוותה אובדנים, גירושים של ההורים, הפרעות קשב וריכוז שגרמו לה לא להצליח בלימודים, פיתחה הפרעות אכילה על מנת לקבל תחושה של שליטה דרך מה שהיא מכניסה לגוף. עצם הבנת הצורך הרגשי (תחושת שליטה) כבר נתן למטופלת יותר שלוה, לאט לאט היא הבינה את המחירים שמשלמת על הסימפטומים והיתה מוכנה להיפרד מהפרעת האכילה. תוך כדי מעקב והכוונה של דיאטנית הצליחה להיפרד מן הסימפטומים, וביחד מצאנו אלמנטים מיטיבים בחייה שיכולים לעזור לה לחוש בשליטה ובביטחון.

לאחר ההיכרות הראשונית המטופלת ואני מחפשות דרכי התמודדות חלופיות ופחות הרסניות, למשל דיבור עצמי מרגיע, דמיון מודרך, פעילות גופנית מתונה, שימוש באמנות, מוזיקה וכו'. טיפול באומנות יעיל מאוד בטיפול בהפרעות האכילה, אני מגישה למטופלת חומרים כמו שאמא מגישה אוכל בצלחת, והאומנות עצמה מהווה שפת ביטוי חדשה,

שמאפשרת להעלות על פני השטח תכנים לא מודעים. אני מבקשת מהמטופלת שתספר על עצמה דרך האומנות - שתצייר את עצמה, את החדר שלה, את בני המשפחה, שתספר דרך הציור מה אהוב עליה, מה שנוא. אפשר גם להשתמש בעוד טכניקות מלבד ציור - אפשר לעשות קולאז', לכתוב, ולהשתמש בדימויים וסמלים על מנת להתבטא.

חדר הטיפול מאפשר היכרות וביטוי עצמי של המטופלת במרחב מוגן. בהמשך הטיפול ניתן לקחת את החומרים שהביאה המטופלת ולעשות אינטגרציה – לחבר את חתיכות הפאזל השונות באופן שיקל על המטופלת להבין מי היא – מהן יכולותיה, תכונות האופי שלה וערכים שמניעים אותה – מעבר להפרעת האכילה. המטופלת לומדת שהיא לא מוגדרת רק על ידי ההפרעה, יש בה הרבה מעבר לכך".

איך זה מרגיש, מהי החוויה האישית של טיפול במקרים מורכבים כל כך? "טיפול במקרי קצה מביא אותי כמטפלת אל הקצוות – מפגיש אותי עם התהומות האישיים שלי, וזה יכול להיות מאוד קשה ומתסכל. מה שהחזיק אותי היה ההצלחות, גם קטנות – למשל שמטופלת מבינה תובנה משמעותית בנוגע לעצמה ומצליחה להיפרד מסימפטום מסוים, וגם הצלחות גדולות – מטופלת שיוצאת מזה, נפרדת מהפרעת האכילה - זה מדהים". עד כמה רואים הצלחות בשטח? "זה תלוי. ככל שהפרעת האכילה וויתקה יותר קשה יותר להיפרד ממנה, אז חשוב לתפוס אותה מוקדם ולטפל. לא תמיד יש החלמה מלאה, וחשוב להתאים את תוכנית הטיפול לכל מקרה ומקרה. אם הרקע להפרעה הוא פגיעה מינית אז לא פעם ההפרעה תהיה כרונית, והמטרה בטיפול תהיה להנמיך את העוצמה של ההפרעה, וללמוד איך לחיות איתה ביום-יום טוב יותר. ישנם מאפייני אישיות מסוימים שבולטים יותר בקרב נערות ונשים שמפתחות הפרעות אכילה, כגון- נטייה לקיצוניות ופרפקציוניזם, אובססיות, ביקורתיות יתר, נוקשות מחשבתית, צורך בשליטה וקשיים בויסות חושי ורגשי. כחלק מהטיפול חשוב לזהות את הטריגרים שמפעילים את המטופלת (כמו שינוי משמעותי או אובדן) ולבנות תוכנית התמודדות בהתאם".

האם יש רקע חברתי-תרבותי להפרעות אכילה? "בהחלט, ניתן לומר שכיום מוטמעת בחברה בכללותה הפרעת אכילה. זה מתחיל מהנהיה האינטנסיבית אחר אידיאל היופי והקושי להתמודד עם חריגה מאותו אידיאל, תופעה שניתן לראות בשמנופוניה (אפליה סטריאוטיפית כלפי אנשים בעלי עודף משקל), דבר שיוצר מתח נפשי סביב השמנה ועלייה במשקל. בנוסף, יש הרבה אכילה רגשית בעולם המערבי, אכילה של נשנושים ושל 'בא לי'. היום קל לבטא מצוקה דרך אוכל, ולכן הפרעות האכילה מאוד נפוצות".

מה הביא אותך לפתוח קליניקה? "יש לי חלום - לפתוח מרכז טיפולי בצפון לנערות/נשים בסיכון, והפעלת קליניקה היא רק חלק מהדרך להגשמת החלום. מרכז הרמוניה קיבל אותי בזרועות פתוחות ואפשר לי מקום נעים ומתאים לעשות זאת. במהלך התנסויותי המקצועיות נוכחתי שאין באזור הצפון מענה מספק לנערות במצוקה, ובמיוחד חסרה התמחות בהפרעות אכילה. יש בי תחושת קהילתיות חזקה, וזה היה טבעי עבורי לפתוח קליניקה בקהילה. כחלק מכך אני פועלת להעלאת המודעות לנושא ותמיד זמינה להתייעצות".

מי המטופלים בקליניקה? "בקליניקה אני עובדת עם מגוון רחב של מטופלים, ועל מגוון רחב של תופעות וקשיים, לא רק הפרעות אכילה, אבל יש לא מעט מטופלים עם בעיות אכילה וקושי עם דימוי גוף, אכילה רגשית וכפייתית. אני עובדת גם עם עמותת 'עמך' – עמותה לניצולי שואה, כך שגילאי המטופלים הם בטווח של 9-99". את נהנית? "אני מאוד אוהבת את המטופלים ואת העבודה. כל טיפול הוא מסע בעולם הנפש של האדם, וכל אדם הוא עולם ומלואו. המטופלים פותחים בפני את הדלת לתוככי נפשם, וזה מרתק. אני מרגישה שזכיתי לעבוד בתחום מדהים ומיוחד".

האם את מתכננת להמשיך ולהתפתח מבחינה מקצועית? "כן", לאחרונה התחלתי להנחות

קבוצת תמיכה לאמהות, אני בתהליכי פיתוח של הרצאות וסדנאות להורים ולאנשי חינוך על מנת להדריך אותם כיצד לעבוד עם בני נוער על נושא התזונה ודימוי הגוף מההיבט הרגשי והחינוכי. מבחינה חינוכית, מה שנכון לעשות זה לעודד בריאות, הרגשה טובה ודימוי חיובי. אמנם הורים רבים רוצים שילדיהם יהיו יפים כי זה נתפס כנקודת פתיחה טובה, אך ההתמקדות באידיאל הפשטני של להיות רזה ויפה עלולה לגרום לנזקים. לשם המחשה, לא פעם הורים ששולחים את ילדם לתהליך הרזיה מגיעים בסופו של דבר לטיפול בהפרעת אכילה."

מפגש עורכי עלונים בקיבוצים – יריית הפתיחה

ביוזמתן של יעל רז לחייני וענת חפץ, שתיהן מהתנועה הקיבוצית, הוקמה ופועלת קבוצת וואטסאפ ארצית של עורכי עלונים. מצורף סיכום מפגש אזורי של עורכי עלונים:

לאחרונה התקיים בכפר בלום מפגש ראשון מסוגו של עורכות ועורכי עלונים בקיבוצים. היה מעניין לפגוש ולהכיר קולגות, והתקיימה למידת עמיתים – איך זה עובד בקיבוצים אחרים. המפגש נוצר בהמשך לקבוצת וואטסאפ פעילה של עורכים, ומטרתו הייתה שיתוף מידע, העלאת דילמות, ולחלוק ברעיונות והשראה לכתבות ולמדורים. למפגש הביאה עמו/ה כל עורכת/עלונים מודפסים שיכולנו לעלעל בהם, לראות בפועל את העיצוב ולהתרשם.

היה מעניין ללמוד ולהתוודע לכך שכל קיבוץ פועל באופן שונה ביותר ואין פורמט אחיד. כל קיבוץ – בהתאם למסורות שנשתרשו אצלו, וכמובן כל עורך מביא את עצמו לעיתון.

בין הנושאים שעלו: סגנון העלון – האם מגזיני או יותר חדשותי ואינפורמטיבי (רובם משלבים בין שני התחומים במינון כזה או אחר),

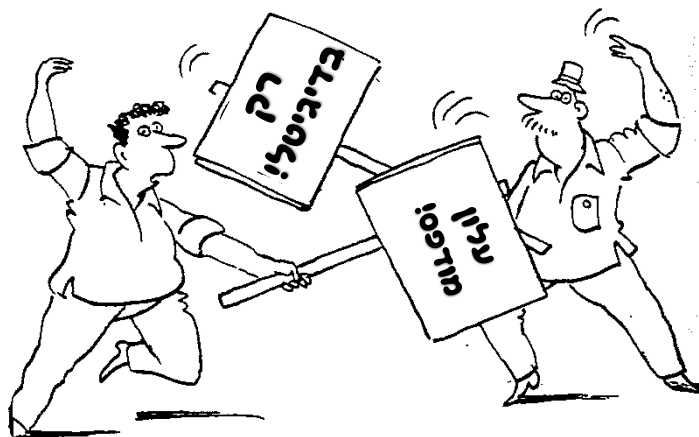
תדירות הוצאת העלון (מפעם בשבוע כל שבוע ועד פעם בחודשיים), דרכי הפצת העלונים (מודפס, דיגיטלי – באימייל, ו/או במערכת הודעות וכד') והאם הוא מופץ חינמי כשירות לציבור או נדרש בתשלום.

היה מנחם לגלות שצרת רבים חצי נחמה – והכוונה היא להתמודדות אותה כולנו חווים – בגבול שעובר בין שמירה על חופש הביטוי לבין שמירה על גבולות הטעם הטוב – בפרסום מאמרי דעה, פרסום מסחרי ופרסום פוליטי – מה

ראוי לפרסם, דרך אילו צינורות ומה הם גבולות הגזרה שלנו העורכים.

במפגש הועלו רעיונות למדורים, לכתבות ולראיונות, ויש ביקוש להשראה נוספת בגזרת התוכן.

ניתן לסכם שבשביל יריית הפתיחה – המפגש הוכתר כמוצלח, מהנה ופורה. כל אחד קיבל זווית הסתכלות רחבה ואולי אף חשיבה מחודשת על הצורה והדרך בה אנו עורכים את העלון.

לכבוד מבקר התנועה - שלום רב,

הנדון: בקשות דחופות להתנהלות דמוקרטית במוסדות התנועה הקיבוצית.

אנו קבוצת חברים הפעילים בקיבוצינו. חלקנו אף מכהנים כצירים במועצת התנועה. אנו נפגשים מעת לעת במטרה לבחון ולסייע בהשבחת הדמוקרטיה במוסדות התנועה. אנו מבקשים ממך להסדיר במוסדות התנועה ארבעה נושאים בדחיפות:

1. אנו מבקשים לדחות לאלתר את פעולת ועדת גיוס (ראיונות ובחירה) בנושאי בחירת שתי הועדות לבחירת המזכ"ל הבא ורשות העיתון לשבועיים בלבד. כיוון שמרכזת הועדה יצאה לחו"ל לחופשה בת שבועיים ימים. היום נשארו בוועדה שלושה נציגי ציבור ושני פעילי תנועה, המזכ"ל והמנכ"לית. בשל חשיבות ועדת הבחירות והרגישות הציבורית יש לדאוג שהתהליך ייעשה כשהוועדה נמצאת במלואה בכל תהליך הבחירה.
2. התוודענו לכך שאחת מנציגות הציבור בוועדת הגיוס התפטרה מתפקידה ומעמידה את עצמה כמועמדת לוועדת הבחירות. אנו רואים בכך טעם לפגם ומציעים כי כאשר חברת ועדת גיוס מבקשת להיבחר לתפקיד אחר על ידי ועדת גיוס שלפני יום כיהנה בה תחול עליה תקופת צינון.
3. בתהליך בחירת הועדה לבחירת מזכ"ל התנועה הבא אנו מבקשים כי מזכ"ל התנועה הנוכחי לא ישתתף - לא בראיונות ולא בבחירה - מטעמים אתיים.
4. אנו מציעים כי יו"ר רשות עיתון "זמן קיבוץ" יבחר על ידי חברי הרשות החדשה שתיבחר במועצה ולא על ידי ועדת גיוס, לא במזכירות התנועה ולא במועצת התנועה, כפי שנהוג ברשויות דומות.

לסיכום, נשמח להיות עימך בקשר על ידי נציגנו ולבחון יחדיו את התיחסותך והתיחסות מוסדות התנועה, כי מועצת התנועה הקיבוצית הטילה עלינו בתכנית העבודה השנה "לטפח את הדמוקרטיה בתנועתנו".

על החתום:

ניצן ריבלין - יזרעאל	יוסי אבנת - סמר
יואל מרשק - גבעת השלושה	דגנית איתמרי - סמר
יונה פריטל - מעלה החמישה	דובי הלמן - יטבתה
אמציה רייז - עין המפרץ	אלית חביב גלעד - יזרעאל
רונית יהל - מעיין ברוך	מולי ריבלין - צרעה
עזר ארגמן - חניתה	דר. אילן טסלר - מעגן מיכאל
עטר גבע - עין שמר	יובל שפירא - עינת
גיל רביב - רביבים	אביטל גבע - עין שמר
רענן יסעור - רביבים	עדה גבע - עין שמר
אלי ספרן - סאסא	ברוך קושצ'בה - רמת רחל
מאיה שפיר - יטבתה	עפרה ארנון - עין המפרץ

העתק - מזכירות התנועה הקיבוצית

כל מי שמעוניין להצטרף ולחתום על העצומה מוזמן לכתוב לעפר ארנון

בוואטסאפ, טלפון - 052-3967593.

בידיעון החינוך החברתי סיפרה אגם פרטליס על נסיעה מיוחדת לגרמניה עם המקהלה של המתנ"ס. מצורף סיפורה וכתבה באותו נושא:

טסתי לגרמניה לעיירה אולדנבורג יחד עם המקהלה של המתנ"ס של מטה אשר. מטרת הנסיעה היתה קירוב לבבות ותיקון עולם, ושהשוואה לא תקרה שוב.

השתתפנו בצעדה לזכר ליל הבדולח שקרתה בעיירה זו, שרנו והופענו מול הקהילה של אולדנבורג, פגשנו את הרבנית של המקום וביקרנו בבית הכנסת. את המסע סיימנו בברלין וטסנו בחזרה הביתה.

זו היתה חוויה מדהימה ומעצימה, והרגשתי גאה לצאת למסע הזה.

"ירושלים של זהב" בתהלוכת הזיכרון

משלחת האולפן למוסיקה ביקרה במהלך חודש נובמבר באולדנבורג, העיר התאומה של מטה אשר. ההרכב הקולי והביג בנד הפליאו בביצועיהם, במסע שלא נשכח בו גם זיכרון העבר. מאת מנחם גרודזינסקי, פורסם בעיתון "זה אשר".

בשבוע השני של נובמבר יצאה משלחת מטעם האולפן למוסיקה, בת 32 משתתפים ומשתתפות, לעיר התאומה של מטה אשר, אולדנבורג שבגרמניה.

המשלחת מנתה 20 בנות המקהלה ושבעה נגנים מהביג בנד, כולם תלמידי האולפן למוסיקה. למשלחת התלוו חמישה מבוגרים ובהם מנצח המקהלה גיא שמאלי, המורה לפיתוח קול אמה דונין, המלווה בפסנתר אינה קויטון, ולצדם ההורה המלווה שרון שטיינברג ומנהל האולפן למוסיקה מנחם גרודזינסקי, שעמד בראש המשלחת.

זהו הביקור השלישי שלי באולדנבורג כמנהל האולפן למוסיקה. הביקור האחרון היה בנובמבר 2019. כמו כולם, נאלצנו להפסיק את המשלחות לתקופת הקורונה.

את המשלחת קיבלה בחום ואהבה נציגת אולדנבורג זה שנים רבות, סבינה הרמן. סבינה התלוותה אלינו לאורך כל הטיול ודאגה לכל פרט ופרט. המשלחת הצטיינה הפעם בשיתוף הפעולה וזכתה לליווי מצד התלמידים מאולדנבורג. לראשונה הצלחנו להיות שותפים עם בית הספר שהיה אחראי על ניהול תהלוכת הזיכרון. בזכות קשר זה קיימנו קונצרט נהדר בשיתוף הביג בנד של בית ספר הלנה לאנגה. היה קונצרט פשוט נהדר ומרגש.

בקונצרט בלט במיוחד ביצוע בכורה של המקהלה בניצוחו של גיא שמאלי לשירה של נעמי שמר "ירושלים של זהב", בעיבודו המבריק של המלחין יחזקאל בראון. הביג בנד המשותף ביצע שלל שירים יחד, שבהם בלט במיוחד ביצוע לשיר "Feeling good", שסיכם את הקונצרט.

למחרת הקונצרט ביקרה הקבוצה ממטה אשר בבית הכנסת בניהולה של הרבה הלנה. לקראת הערב השתתפה המשלחת בנגינה ובשירה באירוע קירוב לבבות שהתקיים באולם ליד הכנסייה האוונגליסטית בהשתתפות נוצרים ויהודים. אירוע זה היה צנוע מאוד אך מחמם לב. לאחר הביצועים המעלפים של המקהלה, האנסמבל הקולי והצ'לנית עדה דויד נוצרה כימיה ואינטראקציה נהדרת בין כל הנוכחים תוך קיום שיחות מרתקות.

ביום חמישי התקיים האירוע המרכזי – תהלוכת הזיכרון. הקשר הנהדר שנוצר בקונצרט אפשר את שילוב תלמידי האולפן בהפקת התהלוכה. כך קרה שבטקס הפתיחה של התהלוכה,

אמה דונין ביצעה בא-קפלה את "מי האיש" מספר תהילים, ומנחם ביצע ביחד עם הרכב כלי המתכת בחצוצרה את "קוראל" לשמע אלפי האנשים שהגיעו לרחבת הספרייה הציבורית. ביצועים מרטיטים ומרגשים. בסיום התהלוכה, לאחר כ-90 דקות של צעידה שקטה, התקיים טקס שמטרתו העברת סמכות ארגון התהלוכה לשנה הבאה. בטקס הופיעו האנסמבל הקולי בשיר "יפה נוף" והמקהלה בשיר "ירושלים של זהב" בתנאים לא שגרתיים - בקור, בחוץ, ולעיני לקהל של אלפים.

היו אלה שלשה ימים מרגשים במיוחד ומתובלים היטב בזיכרון וברצון כן ליצירת עתיד טוב יותר. המילים "טעינו" ו"לא יקרה שוב!" נשמעו היטב בנאומים של ראש העיר אולדנבורג יורגן קרוגמן. בכלל, מרגשת מאוד העובדה שהעיר אולדנבורג מעמידה בראש סדר היום שלה את נושא זיכרון השואה. זה בא לידי ביטוי בכל רבדי החברה, ואנו שמחים שהצלחנו לכבד ולהשתתף באירוע כה משמעותי.

את המסע הנהדר סיימה המשלחת בעיר הבירה, שכלל טיול קצר לשער ברנדנבורג ומיצוי צורך הקניות ב"מול של ברלין". תודה לכל העוסקים במלאכה: לעיריית אולדנבורג, למועצה ולראש הרשות משה דוידוביץ, למרכז הקהילתי בניהולו של גולן רוזנברג, לצוות המלווה ולכל חברי המשלחת ומשפחותיהם.

דצמבר - נר זכרון

מילמן משה	נפטר 11.12.1967	כץ צבי (השיו)	נפטר 3.12.2001
הררי יוסף	נפטר 19.12.1974	צור גוסטה	נפטרה 5.12.2001
רהב רוברטו	נפטר 22.12.1976	רינג לונקה	נפטרה 20.12.2001
בועז רץ	נפל 15.12.1977	ברזילי גניה	נפטרה 20.12.2002
ספיר חיה	נפטרה 18.12.1979	גפן טינקה	נפטרה 15.12.2003
בוסתן יוסף	נפטר 29.12.1982	קרן יוחקה	נפטרה 21.12.2004
כספי אסתר	נפטרה 25.12.1984	רוטמן אריה	נפטר 8.12.2006
כץ אזיק	נפטר 20.12.1987	ארנון צשקה	נפטרה 14.12.2009
להט פנינה	נפטרה 16.12.1988	מרום אהרון (אהרל'ה)	נפטר 22.12.2010
בן אשר אריה	נפטר 31.12.1993	דובו דאברי	נפטר 6.12.2012
גלילי יעקב	נפטר 11.12.1994	רינג ישראל	נפטר 31.12.2012
כץ הלה	נפטרה 11.12.1997	סלע אילנה	נפטרה 22.12.2017
סליביה יונה אורטונה (אמא של מריאלה קוצר)	נפטרה 12.12.1998	אגם שמואל	נפטר 12.12.2019
רשף בן ציון	נפטר 28.12.1999	קלרפלד עמליה	נפטרה 24.12.2019
גרינברג סלה	נפטרה 31.12.1999	קוצר יוסי	נפטר 6.12.2020
		כפרי דליה	נפטרה 1.12.2022

יהי זכרם ברוך

דיוקן אימי מונף אל השמיים
חותר אל איזה אופק לא נודע
אומר שמחה,
אומר חיים,
אומר תודה
(נעמי שמר)

קיבוץ עין המפרץ אבל
עם פטירתה של בת הקיבוץ היקרה
דליה כפרי ז"ל
1.12.2022
ז' כסלו תשפ"ג
תנחומים למשפחה
יהי זכרה ברוך

לזכרה של דליה כפרי 1.12.2022 - 1.1.1937

דליה נולדה ב-1 בינואר (שנת 1937), ואנחנו
התבדחנו תמיד שזה יפה שרבים ברחבי העולם חוגגים
לה שנה חדשה, מדי שנה.

דליה, שם של פרח, מהודר, אצילי, מיוחד. היא
אהבה פרחים ולקרא בשמותיהם, אולי בזכות סידור
העבודה שזימנו לה בצעירותה במשתלת הקיבוץ. היא
גם ידעה את סוד הפרחים ודברנו רבות אודות סוד
החיים הפשוט והמופלא: הנביטה, הצמיחה הרעננה,
ההנצה, הפרח, הפצת הזרעים ולבסוף, הנסיגה
והקמילה.

אמא היתה עצמאית בחשיבתה והיום נהוג אולי

לקרוא לזה פורצת דרך, והנה ארבע פריצות משמעותיות, כי היו עוד על הדרך:

- ההחלטה לעזוב את הקיבוץ ונדגיש - הקיבוץ הטוב והמיטיב, ולצאת לחיים שונים, עם שני זאטוטים. איזה אומץ!
 - ההחלטה ללמוד באורנים אומנות, בגיל מבוגר יחסית, אז היתה בת 30. עולם חדש נפתח בפניה, תרבות שהפליאה אותה. היא ידעה גם לצייר, הרבה ציורי פרחים ונוף ירושלים.
 - ההחלטה להביא ילד נוסף לעולם בגיל 42, אחרי קשיים גדולים, עדי המופלא שנולד כשארית ואני בשירות סדיר בצבא.
 - וההחלטה לחזור לקיבוץ לפני 11 שנים. לתבנית חייה, היכן שגדלה כאן יחד עם אחיה אביק, לסביבה המוכרת, לאנשי קיבוץ עין המפרץ המופלאים, הותיקים, והצעירים, ודור העתיד. "חזרתי הביתה" אמרה לכולם.
- היה לאמא לב גדול, ואתם חברים החזרתם לה אהבה וחום. היא היתה חפצת שיח עם מי שהיא מכירה מימים ימימה, מילדות, וחברים חדשים שזכתה להכיר בשבילי הקיבוץ, בחדר האוכל במועדון החברים. אמא התעניינה, שאלה, והתכוונה לכך. כך הגדילה את מעגל חבריה.

נהוג לומר לראות את חצי הכוס המלאה אך גם אם הכוס מלאה רבע או עשירית הכוס, רק את זאת היא ראתה. ואמא ידעה להגיד תודה ולמדנו זאת ממנה. "תחייך אל העולם והעולם יחייך אליך", נהגה לומר.

סקרנותה ללימוד דברים חדשים היתה רבה. היא אהבה תיאטרון והרצאות בנושאי הארץ והעולם והעמיקה בסיפורי התנ"ך. אהבה מאד להאזין לשירי ארץ ישראל ומורשת הארץ ולצפות בשידורי אופרה ובלט קלאסי.

גאוותה הגדולה של אמא היתה על המשפחה שהקימה עם איציק שכה אהבה ורק לפני שנתיים נפרדנו ממנו. "אהבתי אותו" היא הייתה אומרת בפשטות, אהבתה הגדולה לאמא שלה, אדלה היקרה שהיתה לה עוגן ומשען, ואהבתה לאביק, נוכח בחייה, אח אהוב. גאוה ושמחתה על שלושת ילדיה ושמונת נכדיה וסבתא דליה זכתה לשני נינים. "אני את שלי עשיתי" היא נהגה לומר על השבט שבראה והנהיגה וזה עבורנו המשפחה מסר, במה שחשוב בחייו של אדם, כל אדם.

אנחנו הכפריים זכינו באמא וסבתא מיוחדת, ואמרנו לה שוב ושוב בכל מפגש ושיחה את המילים הפשוטות הללו: אמא אני אוהב אותך, אמא אני אוהבת אותך. הנה דברים שנכתבו עבורה, כדרך שגרה, בחגים וביום ההולדת:

את לנו..
מורת דרך בנפתולי החיים
כיצד להלך בינות עתות וזמנים,
בין ימים אפורים לימים בהירים,
בין שגרת היום לחגיגות וחגים.
נעים לשמוע לעצתך,
להעלות ולפתח כל נושא,
לכולנו את דוגמה לניצול הרגע והשעה והעונה,
ובהסתפקות במועט שזה המון,
משמחה בעלה חדש שבשיח הנץ
ו"התאשרות" ממראה רענן של רקפת שפרחה.
מצבירת סיפוק בעשייה והתנדבות
ומלהרבות טוב וחיוך כך סתם.

לך סבתא גדולה, לך יקרה,
לך פגישה, בשעת שמחה, בשעת שגרה
ו"שמחת שגרה"
לך נשיקה וחיבוק, חיבוק ונשיקה,
לך עוד חיוך ותשובה לשאלה ושאלה לתשובה,
לך נרים כוס ענקית ונגיד בקול "לחיים"
תמשיכי, אל תעצרי,
לנסוע ולטייל ברחבי הארץ הטובה, בה בכל
עיר יש סיפור וסוד בכל שכונה,
ושלא תוותר על צעדת סובב הקיבוץ
והקיפוחו
ושתרחיבי אופקים ותעמיקי אפיקים בהרצאות
מעניינות.
לך דליה, הפרח הכי יפה בגן,
שתדעי כי הדרך אליך המפותלת, היא תמיד
קצרה ושמחה, לפגוש במבטן החם, ודאגתן
לסובב אותנו איש איש בהתאם לתחנות חייו.

אנו ילדיה של דליה, עדי, אורית וגל וכל בני משפחת כפרי מבקשים להודות לכם, חברי הקיבוץ היקרים, על תשומת הלב לאמא, על החיבוק שחבקתם אותה, היא היתה מאושרת בחברתכם.

אנו מבקשים להודות לצוות "ביתנו" שטיפל באמא במסירות וברגישות. תודה על טיפול מקצועי שאמא קראה לו "מדויק", ובמיוחד על החום והחיוך שהרעפתם על אמא. תודה היא ידעה להגיד לכם בכל עת.

"איך את מרגישה?" שאלתי אותה במפגשנו האחרון שהיה גם יומה האחרון. והיא, בחדרה בכורסתה הנצחית והבטוחה, ענתה בהתכוונות מלאה: "הכי טוב שבעולם!"
יהי זכרה של אמא וסבתא דליה ברוך.

כתב: גל

אני רק שאלה – מהו "צו ירושה" ומהו "צו קיום צוואה" ולשם מה הוא נחוץ?

מאת עו"ד רותם רוטמן

היי חברים, הפעם אעסוק בשאלה מהו **צו קיום צוואה** ומהו **צו ירושה** ולמה הם דרושים.

המדובר בצווים **שחובה** לקבלם כדי לממש את חלוקת הרכוש שהשאיר אחריו המנוח (המכונה "עייזבון"). לעניין זה אין הבדל בין אדם שעריך צוואה וכוזה שלא, בכל מקרה כדי לחלק את רכוש המנוח חייבים לקבל צו מהרשם לענייני ירושה.

אם אדם נפטר מבלי שעריך צוואה – הצו אותו צריך לקבל נקרא "צו ירושה", שכן מדובר ביורשים לפי חוק הירושה.

צו ירושה – מורה על אופן החלוקה בין היורשים החוקיים. אחרי קבלת הצו אפשר לחלק הרכוש כפי שמופיע בצו.

אם אדם נפטר והותיר צוואה – הצו אותו צריך לקבל נקרא "צו קיום צוואה", שכן מדובר במתן תוקף לצוואה והעברת הרכוש ליורשים לפי הצוואה.

צו קיום צוואה – נותן הכרזה רשמית שהצוואה תקפה. אחרי קבלת הצו ניתן לחלק הרכוש כפי שמופיע בצוואה.

הקושי שנוצר בהעדר צו, לשם ההמחשה: אם מבקשים לדוגמא להעביר את כספי המנוח הנמצאים בחשבון הבנק ליורשיו – הבנק לא יעביר הכסף מחשבון המנוח ליורשים בטרם יוגש לו צו קיום צוואה או צו ירושה. הבנק רוצה לדעת שהוא מכוסה חוקית ושהוא מעביר את הכסף לאנשים להם הוא מיועד.

דוגמא נוספת - אם מבקשים להעביר בעלות בדירה מהמנוח ליורשים, יש לצרף בפניה ללשכת רישום המקרקעין בה רשום הנכס צו קיום צוואה או צו ירושה. שוב, הטאבו רוצה לוודא שהוא מעביר את הנכס לאנשים להם הוא מיועד.

אדגיש - כל עוד לא ניתן צו מהרשם לענייני ירושה **רכוש המנוח המצוי בידי צדדים שלישיים** (כמו בנקים, טאבו וכו') **לא יחולק, כלומר לא יועבר ליורשים.**

לסיכום חברים - בכל מקרה, אחרי פטירתו של אדם, בין אם עריך צוואה ובין אם לאו, יש צורך לקבל צו כדי לחלק את רכושו.

ברמה המעשית - את הבקשה לצו אפשר להגיש לרשם לענייני ירושה מהרגע שאנחנו מקבלים תעודת פטירה. בנוסף חשוב לדעת שמי שיש לו חשבון משותף (עם בן הזוג, ילדים, אחר) ואחד השותפים בו נפטר, החשבון בדרך כלל יוקפא עד שיוגש לבנק צו ירושה או צו קיום צוואה המורה לאן ולמי ילך הכסף השייך לאותו שותף שנפטר.

מי מגיש את הבקשה - הבקשה מוגשת בדרך כלל על ידי בעל עניין. לרוב על ידי מי מהיורשים, שהם באופן טבעי עניין בהליך.

לידיעתכם - הבקשה לצו ירושה או לצו קיום צוואה אינה חייבת להיעשות או להיות מוגשת על ידי עורך דין. מי שאינו נרתע ממילוי טפסים במחשב והגשתם במערכת המקוונת או הגשה פיזית בלשכת הרשם לענייני ירושה, יוכל להגיש הבקשה בעצמו, בלי עורך דין.

ההליך בשני הצווים - במסגרת הליך הבקשה להוצאת הצווים, הרשם לענייני ירושה דואג לפרסום הבקשה לקיום צוואה או לצו ירושה בעיתון יומי. פרסום זה מאפשר למי שמעוניין להגיש התנגדות לבקשה להגיש אותה לרשם. אם מוגשת התנגדות, הדיון עובר מהרשם לענייני ירושה לבית משפט לענייני משפחה, ושם מתנהל דיון בהתנגדות.

אם לא מוגשת התנגדות, וכך הוא במרבית המקרים, אזי ניתן הצו. הצו כיום נשלח באופן דיגטלי לבנקים, לחברות ביטוח, לרשות המיסים, לרשות מקרקעי ישראל ולטאבו, למשרד התחבורה וכו'. אין צורך יותר להציג אותו באופן פיזי. חשוב לקחת בחשבון שעקב הצורך בפרסום כפי שהסברתי, והעומסים באותו זמן על לשכת הרשם, לעיתים, מרגע שמגישים את הבקשה לרשם לענייני ירושה ועד קבלת הצו יכולים לעבור גם כמה חודשים.

הגיון הדברים - מדובר בהליך משפטי המיועד לתת תוקף רשמי לחלוקת העיזבון של הנפטר. כדי לוודא שאין "יורשים פוטנציאליים" שלא יודעים על מות המנוח או מתנגדים לצוואה, מפרסם הרשם לענייני משפחה פרסום בעיתונות בדבר מותו של המנוח ונותן להם הזדמנות נאותה להשמיע את קולם. הדבר בא להבטיח העברת רכוש מסודרת בין אדם ליורשיו.

עד כאן להפעם. רק בריאות ואריכות ימים!

אומנות מקומית

* ברוב עס נפתחה תערוכתה של עדה פלור במילואות – "פחים מניבים"
* החנוכיות המושקעות של ילדי גן רימון כבר מוכנות

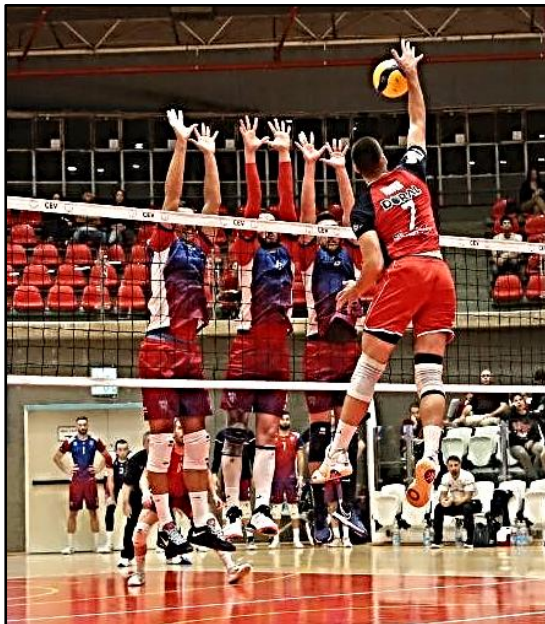
חדשות הכדורעף

הרבה קרה בתחום הכדורעף לאחרונה. מצורפת סקירה קצרה, כולל כמה מילים נרגשות של יו"ר המועדון מיכאל קישון. מתוך דף הפייסבוק של הקבוצה ואתר איגוד הכדורעף:

26.11.12 - הפסד ראשון העונה! לאחר לחימה על כל נקודה, הפסד מול מכבי יעדים תל אביב 1:3 (16:25, 19:25, 26:28, 20:25)

7.1.12 - הכי חזק והכי גבוה! הפועל מטה אשר עכו עם ניצחון נוסף, והפעם מול נבחרת האקדמיה במשחק חוץ בוינגייט 0:3 (14:25, 17:25, 17:25).

1.12.22 - משחק בית מול C.S.A. STEAUA BUCURESTI (רומניה): משחק מדהים באולם בנעמן - לעיני כשמונה מאות אוהדים שהעניקו אווירה חמה ונפלאה לשחקנים, מטה אשר, לאחר שחלפה על פני שתי יריבות, התמודדה מול הקבוצה החזקה מרומניה. שתי המערכות הראשונות אכן הלכו לרומנים ששיחקו היטב, והיה דומה שגם המערכה השלישית הולכת לרומנים אשר הולילו כבר 23:19, אבל אז מהפך מדהים שלא ראינו כבר זמן רב במטה אשר בעזרתם של אנוש, רויטמן וחבר הביא להם את הניצחון המופלא במערכה השלישית. אלא שמטה אשר עשתה מהפך מדהים במערכה השלישית, ניצחה גם את הרביעית ושתי הקבוצות נערכו למערכה חמישית ומכריעה. המערכה החמישית הייתה צמודה מאוד, מטה אשר פתחו טוב והובילו 4:8, המשחק התאזן ובמצב של 13:13 הצליחה מטה לזכות בשתי נקודות 13:15 ובמשחק כולו 2:3. כ-800 אוהדי מטה אשר עכו לא הפסיקו לעודד לרגע עד סוף המשחק המדהים, שגם ותיקי נעמן לא זוכרים כמוהו.

מאמן הפועל גליל מטה אשר/עכו נועם כץ אמר בסיום המשחק: "קשה לדעת איך הסדרה עם סטיאוה בוקרשט תיגמר, אבל היינו עדים היום לאחד המפכים הגדולים בתולדות המועדון לחזור במצב של 0:2 19:23, זה השג מדהים. במיוחד כשהוא הושג עם השחקנים הישראליים הצעירים שלנו, שפשוט שינו את המומנטום והצליחו לעשות מהלכים גדולים בדרך לניצחון. הראנו הרבה אופי היום, הרבה לחימה, וניצחנו קבוצה באמת ברמה אחרת. תודה לקהל שעזר לנו לשנות את המשחק וכל הכבוד לשחקנים שנתנו התעלות מדהימה. הלואי ונמשיך ככה!"

הפועל גליל מטה אשר/עכו – סטיאוה בוקרשט 3:2 (15:13, 25:19, 25:15, 23:25)

יו"ר הקבוצה מיכאל קישון שיתף בפייסבוק:

19 שנה אני יו"ר של המועדון הנפלא הזה הפועל מטה אשר עכו ועברתי משחקים רבים עם מהפכים ודרמות, אבל הערב המשחק מול קבוצת הפאר של סטיוואה בוקרשט יישאר זיכרון חם עוד לשנים הרבה. סטיוואה הובילו די בקלות 2:0 ו-19:23 בשלישית, ואז זה החל- 6 נקודות רצופות של מטה אשר עכו הובילו לניצחון דרמטי במערכה 23:25. משחק מעולה ולחימה של השחקנים בראשות ארבעת צעירי הקבוצה - אנוש שטיפט, הילי חבר, אומרי רויטמן ואופק חזן הובילו גם לניצחון במערכה הרביעית, והדרמה נמשכה גם במערכה החמישית ובמצב של 13:13 הצלחנו להשיג 2 נקודות כולל בחסימה נפלאה וניצחנו 2:3! הקהל הנפלא שעודד ללא הרף, השחקנים ואנו הצוות שמלווה בהתנדבות את הקבוצה לא ידענו נפשנו מרוב שמחה. ב-15.12 נשחק בגומלין בבוקרשט, ולמרות שסטיוואה עדיפה עלינו נעשה כל מאמץ לעלות לרבע הגמר של הצאלנץ.

אלו ימים שנותנים כוח להמשיך הלאה ולהמשיך להאמין בחשיבות הקשר בין ספורט לקהילה, כי הכוח שלנו מגיע מקהילת מטה אשר ועכו, שגם ראשיה מבינים את חשיבותה של קבוצת ספורט מובילה בקהילה ותומכים בה. אין הרבה ימים כאלו ובערב כזה נשאר רק לשמוח ולהנות שאתה שותף לקבוצה ולקהילה שסביבה.

שבת הקרובה ניפגש ב 18:00 בהיכל, לאשחק מול כפר סבא. אחכים לכם!!

מונדיאל אחר

Sport

על המונדיאל של ה"אחרים" מאת פרשן הספורט הוותיק אורי לוי. שלחה לעלון: דפי.

כששלב הבתים ושני המשחקים הראשונים של שמינית הגמר מאחורינו, אי אפשר להתעלם מכך שהמונדיאל הזה בוחן אותנו כל הזמן. אם זה בדיונים סביבו עוד לפני שהחל, בביקורת עליו, בעד ונגד קיומו, ועד התופעות שמתרחשות בו – גם אלה שפורצות את תחומי מגרש הכדורגל. מדגלי פלסטין והאחדות הערבית והמזרח תיכונית בקרב הקהל ממדינות האזור. מאוהדים דרום אסיאתים שזוכים לכינוי "פייק" למרות שרבים מהם אוהדים לכל דבר ועניין, או היעדר אוהדים אירופאים באופן כמעט מוחלט. כל אלו יוצרים אווירה שונה מכל מונדיאל. ובאמת, זה מונדיאל אחר. של אנשים אחרים. שונים ממה שאנחנו רגילים לראות במונדיאלים. גם מבחינת כדורגל.

תחילה הייתה זו סעודיה שהביאה את 'מסר הכדורגל הערבי' לקו החזית. אחר כך, עם ההצלחות של יפן, דרום קוריאה ואוסטרליה (שמתחרה מטעם אסיה) הטורניר הפך למונדיאל הטוב ביותר של נבחרות אסיאתיות. במונדיאל הזה העפילו לנוקאאוט יותר קבוצות AFC מאשר קבוצות CONMEBOL בפעם הראשונה אי פעם. לפני שהודחה על ידי ארגנטינה, אוסטרליה זעזעה את העולם עם ניצחון מול דנמרק, יפן עלתה אחרי ניצחונות על ספרד וגרמניה, ודרום קוריאה הצליחה להיות הראשונה אי פעם שדורגה במקום הרביעי בקבוצה שלה לפני יום המשחקים האחרון, ולהעפיל לנוקאאוט אחרי שער בתוספת הזמן. עם שתי נבחרות אפריקאיות, שלוש מה-AFC, שתיים מדרום אמריקה ואחת צפון אמריקאית בנוקאאוט, ועם כל מה שקורה מסביב – אפשר להגיד בבטחה שהמונדיאל הזה הוא מונדיאל מגוון. הוא "אחר", המונדיאל של ה"אחרים". כי בעצם, רק כאן בדוחא, העולם "פגש" לראשונה את אוהדי הכדורגל מדרום אסיה, האוכלוסייה הגדולה ביותר שחיה בקטאר. אוהדים הודים ובנגלדשים של ארגנטינה, ברזיל, ספרד ואפילו אנגליה, שנותנים לטורניר הזה אווירה דרום אסייתית, שונה מאוד מזה שהקהל האירופי מספק בטורנירים הנערכים ביבשת הישנה. שלב הבתים במונדיאל 2022 היה בלתי צפוי, מרגש ושונה מכל שלב מוקדם במונדיאלים קודמים. הוא הביא איתו מפגשים תרבותיים ייחודיים שנפלו לסיפור מורכב על לאומיות, פוליטיקה וזהות דרך הכדורגל. מהמגרש ליציע, לסמטאות של שוק וואקיף, או לפאן זון המלאים. ואם זה מה שקרה בשלב הבתים עד שמינית הגמר, אי אפשר לחכות – ולא צריך לנסות לחזות מה יביאו איתם מפגשי הנוקאאוט.

סיפור בלשי קטן או סתם למה ספסלים?/ מוכה

לכולכם ידוע שסביב (פחות או יותר) הפארק שלנו יש **ספסלים** לשיבת מנוחה, או אולי כדי להצטלם על רקע הירוק והציפורים שממלאות את המקום בציוצים, לא ברור אם משמחה או משירת אוהבים או כל סיבה אחרת. בקיצור, ספסלים!

לאחר הפציעה שלי כרוכב אופניים קיבלתי שבועיים של שיקום בבית, כולל טיפול פיזיותרפי. במסגרת הטיפול עשיתי הליכות (עם הליכון כמובן) ועם הפיזיותרפיסטית לכיוון המועדון. אחרי מאמץ זה הושיבה אותי הפיזיותרפיסטית על ספסל הבטון הקרוב למועדון. הכוונה היתה טובה – כוונה למנוחה, אך זה לא תרם להפחתה בכאבים. פעמיים נחתי ליד אותו ספסל וחשבתי לעצמי – אם היתה כוונה טובה

ספסל הנוסטלגיה פינה מקומו לחדש

לעניין, אז למה זה כל כך לא נוח?

בפעם השלישית ציפתה לי הפתעה – ספסל עץ חדש ומעוצב עומד במקום הקודם, וספסל האבן מוטל מאחוריו (ראו בתצלום), עקור מבסיסו (מזכיר את השיר "בתחנה לבאר שבע עומד קטר"). יופי. מי יזם את החילוף הזה? איזו נשמה טובה שיפרה את החזות והנוחות? מודה באשמה – אני די פריק של הירחון

"זה אשר" שמוציאה המועצה. תוך דפדוף ועלעול ראיתי בפינה קטנה צילום של אותו ספסל, עם כתבה קטנה על התרומה והדאגה של מ.א. מטה אשר. טוב, אז מי החליט אצלנו היכן יוצב הספסל? שאלתי את ניצן, וקיבלתי ממנה את המידע שסגר לי את המעגל (דרך אגב, אילו אני נשאלתי היכן להציב את הספסלים הייתי מחפש מקום ממש בתוך הפארק). המועצה חילקה לכמה יישובים ספסלים ופחי אשפה אסטטיים, וכך מסתיים הסיפור ומעגל הסקרנות נסגר. בסופו של דבר עין המפרץ קיבלו שלושה ספסלים שהוצבו אחד מול המועדון ועוד שניים ליד הנעורון עם מיכל האשפה (ראו צילום).

הספסלים ומיכל האשפה ליד הנעורון

מעברים גליל מערבי בשיתוף עם ארגון פעמונים ומרכזי הצעירים במטה אשר
ומעלה יוסף מזמינים אתכם/ להרצאה בנושא

הבנת תלוש השכר ומיצוי זכויות

ההרצאה תתקיים בבית השותפויות באכזיב

ביום א' 11.12 בשעה 19:00

ההרצאה היא ללא עלות אך מותנית בהרשמה מראש

לפרטים והרשמה: זהבית גואטה – 054-4419733

חוויות מהאורווה

ליבי אברמוביץ' משתתפת בחוג סוסים באורווה, כפי שסיפרה בידיעון החינוך החברתי:

הי, אני ליבי אברמוביץ' ואני בחוג סוסים. אני רוכבת מגיל 4, פעמיים בשבוע. אני מאוד אוהבת את זה, ובחרתי את זה בגלל שאני מאוד אוהבת חיות ובעיקר סוסים. בכל פעם שאני על הסוס אני מרגישה שאני חופשיה ורגועה. זה דורש ממני הקשבה, ריכוז, רוגע ומיומנות. אני מרגישה שכל שיעור אני יותר מבינה ומתקדמת בדברים.

ביום שישי 9.12.22 בשעה 11:00 נפגש להשקה חגיגית ומרגשת של

מרפאת השיניים הוותיקה והמחודשת

ביום זה, צוות המרפאה ישמח לתת הסברים על השירותים הניתנים במרפאה, ד"ר מטאנס יקבל ללא עלות באופן חד פעמי מטופלים שירצו לבחון אפשרות של הלבנת שיניים וד"ר רמי שפיגל ייתן גם כן, ללא עלות, ייעוץ והכוונה לטיפול אסטטי.

כיבוד וקפה משובח מובטח (עגלת קפה מפנקת)

מחכים לכם - צוות מרפאת שיניים הרמוניה
אגף בריאות עין המפרץ

ברכות למאיה ארז, שהתגייסה למסלול לוחמת איסוף קרבי
וליהלי דפני, שמתגייס השבוע לסיירת גולני.

שיהיה לכם שירות מהנה ומאתגר,
שתפיקו ממנו את המירב ותחזרו אלינו במהירה.

מהמקשרים ומכל בית עין המפרץ

דפתרבות

שני 12.12 בשעה 18:30 שיעור עם הרבה יעל קריא בספריה	שבת 10.12 בשעה 10:00 16:30 - שבתרבות לחנוכה סדנת יצירה 17:30 - מפקד אש
שבת 17.12 בשעה 17:30 טקס חג החנוכה המסורתי בחדר האוכל	שישי 16.12 בשעה 9:15 בוקר הרצאות טד במועדון לחבר מתחילים ב-9:30
רביעי 21.12 בשעה 17:30 מצעד למפיונים + ערב מרקיס + תערוכת חנוכיות משפחתיות פרטים בהמשך הדף	שני 19.12 בשעה 16:00 סדנת הכנת למפיונים בחדר האוכל בין השעות 16:00-17:30 (יש להביא חצי בקבוק ליטר וחצי או צנצנת זכוכית)
רביעי 28.12 בשעה 17:00 פתיחת תערוכה של שרה כהן במועדון לחבר	שני 26.12 בשעה 20:30 מיניות בגיל ה-3 הרצאה ושיחה במועדון לחבר

לתשומת לבכם:

מצעד למפיונים – יציאה מרחת הברכה. וותיקי הקיבוץ מוזמנים לקשט את הקלנועיות ולהוביל את המצעד. לאחר המצעד מופע אש, וגם:

ערב מרקיס - נא להירשם אצל דנה רוטמן, יש להכין סיר מרק גדול של המרק המושלם שלכם... פרסים מובטחים לשלושת המקומות הראשונים, נא להירשם אצל דנה רוטמן.

תערוכת חנוכיות - אנו מזמינים את כל הקהילה (כמשפחה, יחידים או קבוצות) להשתתף בתערוכת החנוכיות ולהציג את החנוכיה המיוחדת שלכם. הפגינו יצירתיות, חשיבה חדשנית ושימוש בחומרים לא צפויים. התערוכה תוצג בחדר האוכל לאחר מצעד הלמפיונים. יש להביא את החנוכיה ולהניחה בשולחן המיוחד לכך. יש להירשם לתערוכה אצל כרמל טבצ'ניק.

אם יש בינינו חברים מכל הגילאים המעוניינים לנגן או לשיר בטקסים השונים - אשמח לשמוע מכם.